

ZIELONA 12

"Wszystkiego, co naprawdę trzeba wiedzieć o tym, jak żyć, co robić i jak postępować, nauczyłem się w przedszkolu. Mądrość nie znajdowała się na szczycie wiedzy zdobytej w szkole średniej, ale w piaskownicy niedzielnej szkółki. Tam się nauczyłem, że trzeba:

dzielić wszystko,

postępować uczciwie,

nie bić innych,

odkładać na miejsce każdą znalezioną rzecz,

sprzątać po sobie,

nie brać nic, co do mnie nie należy,

powiedzieć "przepraszam", jeśli się kogoś uraziło,

myć ręce przed jedzeniem,

spuszczać wodę,

jeść ciepłe bułeczki i popijać zimnym mlekiem,

prowadzić zrównoważone życie, trochę się uczyć i trochę myśleć, malować i

rysować, i śpiewać, i tańczyć, i bawić się, i codziennie trochę popracować,

po południu zdrzemnąć się.

A kiedy wyjdiesz z domu, uważaj na ruch, trzymaj ręce i kij przy sobie.

Zwracaj uwagę, jak cudowne jest wszystko, co ciebie otacza (...)"

Robert Fulghum

WESOŁYCH ŚWIĄT!

Drodzy Rodzice i Dzieci!!!

Niech cudowna noc Wigilijnego
Wieczoru przyniesie spokój i radość.
Niech każda chwila Świąt Bożego
Narodzenia żyje własnym pięknem,
a Nowy Rok obdaruje Państwa
spokojem, pomyślnością i
szczęściem. Najpiękniejszych Świąt
Bożego Narodzenia, spełnienia
wszystkich marzeń życzy:

Dyrekcja,
Grono Pedagogiczne
oraz Personel Przedszkola

Najlepsze, w tym okresie co możemy zrobić dla siebie
i innych, to spędzić czas Świąt w rodzinnej atmosferze,
umocnić łączące nas więzi – aby nasze dzieci w rodzinnym
gronie czuły się bezpiecznie i swobodnie. W dobrym
przeżyciu świąt Bożego Narodzenia pomoże nam zapewne
świadome pielęgnowanie tradycyjnych polskich zwyczajów
i rytuałów świątecznych.

Pedagogika Planu Daltońskiego

W odpowiedzi na poszukiwania bardziej efektywnych sposobów pracy z dziećmi, mających na celu osiągnięcie takiego poziomu samodzielności, która pozwala im na odpowiedzialne i kreatywne działanie indywidualne i we współpracy, z ukierunkowaniem na refleksję i autorefleksję w tym roku rozpoczęliśmy w przedszkolu pracę w oparciu o **założenia pedagogiki planu daltońskiego**. Koncepcja pedagogiki planu daltońskiego powstała w pierwszej połowie XX wieku. Początkowo nazywany był on Laboratoryjnym Planem Daltońskim i został opracowany przez Helen Parkhurst w Stanach Zjednoczonych. Impulsem do jego stworzenia była codzienna praca nauczycielki pracującej z dziećmi o różnym poziomie umiejętności, z odmiennymi potrzebami edukacyjnymi.

Plan daltoński to koncepcja polegająca na wdrażaniu do samodzielności w działaniu, podejmowaniu inicjatyw i odpowiedzialności za swoją pracę, a także rozwijająca umiejętność współpracy. Cztery zasady daltońskie to: **samodzielność, odpowiedzialność, współpraca i refleksja**.

Samodzielność w planie daltońskim oznacza, że dzieci mają możliwość samodzielnego rozwiązywania problemów, wykonywania zadań i poszukiwania właściwych rozwiązań. Dzieci chętnie podejmują wyzwania wymagające od nich aktywności. Rozwijanie samodzielności uczy i pozwala mierzyć się z własnymi możliwościami. Dzieci dokonują refleksji nad własnymi działaniami, przez co doskonala umiejętność rozwiązywania problemów w sposób samodzielny lub we współpracy z innymi – wówczas możemy mówić o rozwoju autonomii.

Współpraca w planie daltońskim zawiera w sobie kontekst społeczny i dydaktyczny. Dzieci nie tylko uczą się współżycia w grupie i wzajemnego szacunku, ale także pracy zespołowej. Kształtują umiejętności współpracy z innymi dziećmi i wspólnego osiągania wyznaczonych celów.

Plan daltoński stwarza możliwości rozwoju **odpowiedzialności**. Z jednej strony daje dzieciom swobodę wyboru, jakie zadania będą wykonywały, kiedy, jak i z kim. Z drugiej strony uczy odpowiedzialności za podjęte decyzje i za wykonaną pracę. Powierzanie dziecku różnych obowiązków, planowanie pracy i wywiązywanie się z tego motywuje je jeszcze bardziej i powoduje, że dziecko staje się świadomym i odpowiedzialnym uczestnikiem procesu edukacyjnego.

Refleksja jest nierozzerwalnie związana ze wszystkimi pozostałymi filarami i jest możliwa tylko wtedy, gdy jasno określimy dziecku cel przed przystąpieniem do pracy. Znając go może zaplanować swoją pracę, uczy się podejmowania decyzji, a w konsekwencji bierze na siebie odpowiedzialność za własne działania. Refleksja, to nic innego jak wyciąganie wniosków czy i jakie trudności dziecko napotkało podczas wykonywania określonego zadania od samego momentu planowania pracy do jej zakończenia i prezentacji nauczycielowi i na forum grupy.

Angażując dzieci w refleksję, zachęcamy je do wykraczania poza zwykłe raportowanie tego, co udało im się wykonać. Pomagamy im uświadomić sobie to, czego nauczyli się w całym procesie, co było interesujące, jak się czują, co mogą zrobić, aby wykorzystać lub rozszerzyć nabyte doświadczenie. Procesowi refleksji podlega również praca w parach i praca zespołowa, nie tylko ze względu na wydźwięk dydaktyczny, ale również społeczny. Umiejętność analizowania własnej pracy czy zachowania jest niezbędna by dziecko zauważyło własne postępy. Dlatego tak ważnym jest by uczyć tej umiejętności już od najmłodszych lat.

Pedagogika planu daltońskiego daje narzędzia i sposoby pozwalające na indywidualizację procesu nauczania. Stwarza możliwości do niezależnej i samodzielnej pracy każdego dziecka. Zapewnia możliwość działania, mierzenia się z materiały edukacyjną i społeczną a nie sięganie wyłącznie po gotowe rozwiązania. Dziecko poszukuje, bada świat i wyciąga wnioski, tzn. otrzymuje prawo wyboru. Samo może zaplanować, kiedy wykona wyznaczone zadania.

W koncepcji planu daltońskiego nauczyciel nie jest liderem procesu, lecz osobą wspierającą. Nie tylko on bierze odpowiedzialność za proces uczenia, lecz część tej odpowiedzialności powierza dziecku. Jest obserwatorem i podejmuje działanie wtedy, kiedy jest naprawdę potrzebny. Nauczyciel nie jest nauczycielem „nauczającym”, ale osobą stwarzającą sytuacje, w których dziecko uczy się – bo samo tego chce.

artykuł zaczerpnięty z internetu

8 KROKÓW DO USAMODZIELNIENIA DZIECKA

W poczuciu zagrożenia czyhającego na nasze dzieci staramy się je chronić w każdym aspekcie życia. Usuwamy z drogi wszelkie przeszkody. Robimy to z miłości i strachu, ale również z przeświadczenia, że w ten sposób ułatwimy dziecku wejście w dorosłość. Jest jednak zupełnie przeciwnie.

Usuwanie z drogi wszelkie przeszkody dziecko nigdy nie nauczy się samodzielności i odpowiedzialności. Nigdy nie urosną mu skrzydła, które pozwolą wylecieć z rodzinnego gniazda. Nasze dziecko zawsze będzie potrzebowało nas – rodziców. Do życia w dorosłym świecie również. Co zatem zrobić?

1. Zachęcaj dziecko do samodzielności

Zachęcaj dziecko do samodzielności i to już od najmłodszych lat. Pomagaj, ale nie wyręczaj dziecka. Ustal drobne obowiązki i zwiększaj ich trudność wraz wiekiem dziecka. To dotyczy również zabawy. Nie wymyślaj za nich co będą robić. Niech się ponudzą, a potem sami coś wymyślą

2. Pozwalaj uczyć się na błędach

To jedno z najtrudniejszych zadań rodzica. W miarę możliwości zabezpiecz dom i otoczenie dziecka. Jednak pozwól dziecku samodzielnie poznawać świat, nawet jeśli 10 razy uderzy się w stół. Oczywiście nie popadaj również w skrajności, dając dziecku zbyt dużą swobodę do działania. Nie biegnij też do przedszkola z zapomnianym przez dziecko przyborem, maskotką czy zadaniem. Może jak zda sobie sprawę, że samo czegoś zapomniało lub nie wykonało, to będzie bardziej uważne podczas pakowania rzeczy do przedszkola.

3. Chwal za własne pomysły

Nie krytykuj, nie narzucaj swojego rozwiązania. Chwal za to, że dziecko samo pomyślało. Pozwól na samodzielne wykonanie zadania. Może nie będzie idealnie. Może Ty zrobisz to lepiej. Ale to nie twoje zadanie i nie twój problem. Gdy chwalisz za kreatywność, pokazujesz, że dostrzegasz samodzielność i niezależność dziecka. Mówiąc, że podobają Ci się jego rozwiązania powodujesz, że wzrasta jego poczucie wartości.

4. Bądź konsekwentny

Gdy stawiasz ultimatum: „jeśli nie zdążysz posprzątać zabawek, to nie pójdziesz na basen.” to nie wycofuj się z tego. Nawet, jeśli dziecko prosi, błaga itd. Ale staraj się, aby ewentualne konsekwencje były zapowiedziane wcześniej oraz adekwatne to skali przewinienia.

5. Nie ratuj na każde zawołanie

Jak ja często łapię się na tym, że gdy tylko pojawi się problem, chcesz uratować swoje dziecko za każdą cenę. Kolega pożyczył jego ulubioną zabawkę i nie chce oddać. Pokłócił się z kolegą w grupie, nie wykonał zadania, o które prosiła wychowawczynie... Natychmiast chcesz interweniować, a najlepiej załatwić wszystko za dziecko. Poczekaj kilka dni. Niech syn czy córka sami postarają się zadbać o swoje interesy. Wspieraj, ale nie biegnij od razu ze skargą do rodzica dziecka lub wychowawczynie. Jeśli problem przerośnie możliwości dziecka pomagaj, ale najpierw 10 głębokich wdechów. Na spokojnie oceń skalę problemu i swoją rolę.

6. Popatrz na siebie

To, co my postrzegamy, jako zagrożenie dla naszego dziecka, dyskomfort jego samopoczucia wcale tym nie musi być. Warto popatrzeć na daną sytuację z boku, oczami innych, wychowawczynie, babci, a przede wszystkim naszego dziecka. Może my jesteśmy przewrażliwieni, może nas kiedyś spotkało coś podobnego i było nam przykro. Nikt nie stanął w naszej obronie i teraz chcemy chronić dziecko za wszelką cenę. Gdy jest małe i trudno się z nim porozumieć np. w sprawie konfliktu w przedszkolu, porozmawiajmy ze świadkiem sytuacji – np. z wychowawczynią. Nie róbmy „afery”, gdy jej jeszcze nie ma.

7. Ciesz się sukcesami dziecka

Nawet tymi najmniejszymi. Motywuj dziecko do podejmowania wyzwań pokonywania trudności. Dopinguj je z całych sił i i ciesz się z każdego kroku w górę. Uświadom dziecku, że gdy będzie chciał to może pokonać kolejne przeszkody. Dzięki temu chętniej będzie podejmował wyzwania.

8. Żyj swoim życiem

Trzeba żyć swoim własnym życiem, a nie dziecka, ponieważ ono kiedyś nas opuści a my zostaniemy. Powinniśmy myśleć o sobie, o swoich pasjach, zainteresowaniach, relacjach z partnerem i przyjaciółmi, a nie tylko o potrzebach naszych dzieci. Często o tym zapominamy, bo szczęście dziecka jest najważniejsze. Jest ważne, ale najważniejsze jest nasze szczęście. Gdy my jesteśmy szczęśliwi, szczęśliwe są również dzieci.

BABCIA W OCZACH DZIECKA

Wiele lat temu czteroletnia dziewczynka, Sandra Louise Doty w rozmowie ze swoją babcią opowiedziała coś, co starsza pani uznała za godne zanotowania. Słowa dziecka stały się później znane na całym świecie. Sandra, teraz pani Andrew De Mattia, pozwoliła, abyśmy skorzystali raz jeszcze z jej oryginalnego tekstu sprzed lat, zatytułowanego „Kim jest babcia?” Czytamy tam: „Babcia to pani, która nie ma własnych dzieci i dlatego lubi córeczki innych ludzi. Dziadek opiekuje się chłopcami. Zabiera ich na spacer i rozmawia z nimi o wędkowaniu, traktorach i tym podobnych. Babcia i dziadek nic nie muszą robić- wystarczy, że są. Są starzy, nie mogą więc długo bawić się czy szybko biegać. Wystarczy, że zaprowadzą nas do sklepu, w którym jest „bujany koń” i mają dość monet w pogotowiu. Albo pójdą z nami na spacer i pokażą nam ładne liście i gąsienice. Nigdy też, ale to przenigdy nie mówią „Pospiesz się”. Zwykle są grubi, ale nie na tyle, aby nie zawiązać dzieciom sznurówek. Noszą okulary i śmieszna bieliznę (...). Nie muszą być mądrzy, ale zawsze wiedzą, dlaczego psy nie lubią kotów i jak to się stało, że Pan Bóg nie ma żony. Kiedy rozmawiają z dziećmi, nie seplenią niezrozumiale, tak jak inni dorośli. Potrafią nam czytać to samo po wiele razy i wcale się z tego powodu nie złością.” Na koniec dodała: „Każdy powinien się postarać o babcię, zwłaszcza jeżeli nie ma telewizji. Babcia jest jedynym dorosłym, który zawsze ma czas.” Sandra powiedziała nam w tym tekście, co dzieci najwyżej cenią w dorosłych: miły charakter, zdolność cieszenia się urokami życia i nigdy nie gasnącą chęć okazywania miłości.

Babciu miła, dziadku drogi,
Przychodzimy w Wasze progi. I z okazji
tego święta Mamy buzie uśmiechnięte.
Więc uśmiech dziś dajemy, Babcię,
dziadka całujemy. I Wy- przy tak wielkim
święcie Bądźcie także uśmiechnięci. My
Was dziadkowie bardzo kochamy, o
Waszym święcie zawsze pamiętamy.
Wręczymy kwiatek, ucałujemy i
przysięgamy-grzeczne będziemy.

„W KARNAWALE SAME BALE....”

Karnawał to okres zimowych balów, maskarad, pochodów i zabaw. Rozpoczyna się najczęściej w dniu Trzech Króli a kończy we wtorek przed Środą Popielcową, która oznacza początek wielkiego postu, oczekiwania na Wielkanoc. Polskie słowo karnawał to zapożyczenie z włoskiego carnevale, oznaczające pożegnanie mięsa. Stąd w tym wesołym czasie na stołach dominują potrawy mięsne oraz słodkie przekąski. Chcemy zjeść ich jak najwięcej, by nie brakowało ich nam podczas trwania Wielkiego Postu. Karnawał to czas radości i zabawy nie tylko dla dorosłych, ale też dla dzieci. To właśnie podczas balu karnawałowego spełniają się ich wszystkie marzenia i każdy smyk na krótką chwilę może wcielić się w ulubioną postać z bajki.

Bal Karnawałowy w naszym przedszkolu odbędzie się w styczniu.

Informacje dotyczące dnia zabawy podadzą nauczyciele z grup.

Bardzo prosimy wszystkich Rodziców o przygotowanie dla swojego dziecka wymarzonego przebrania.

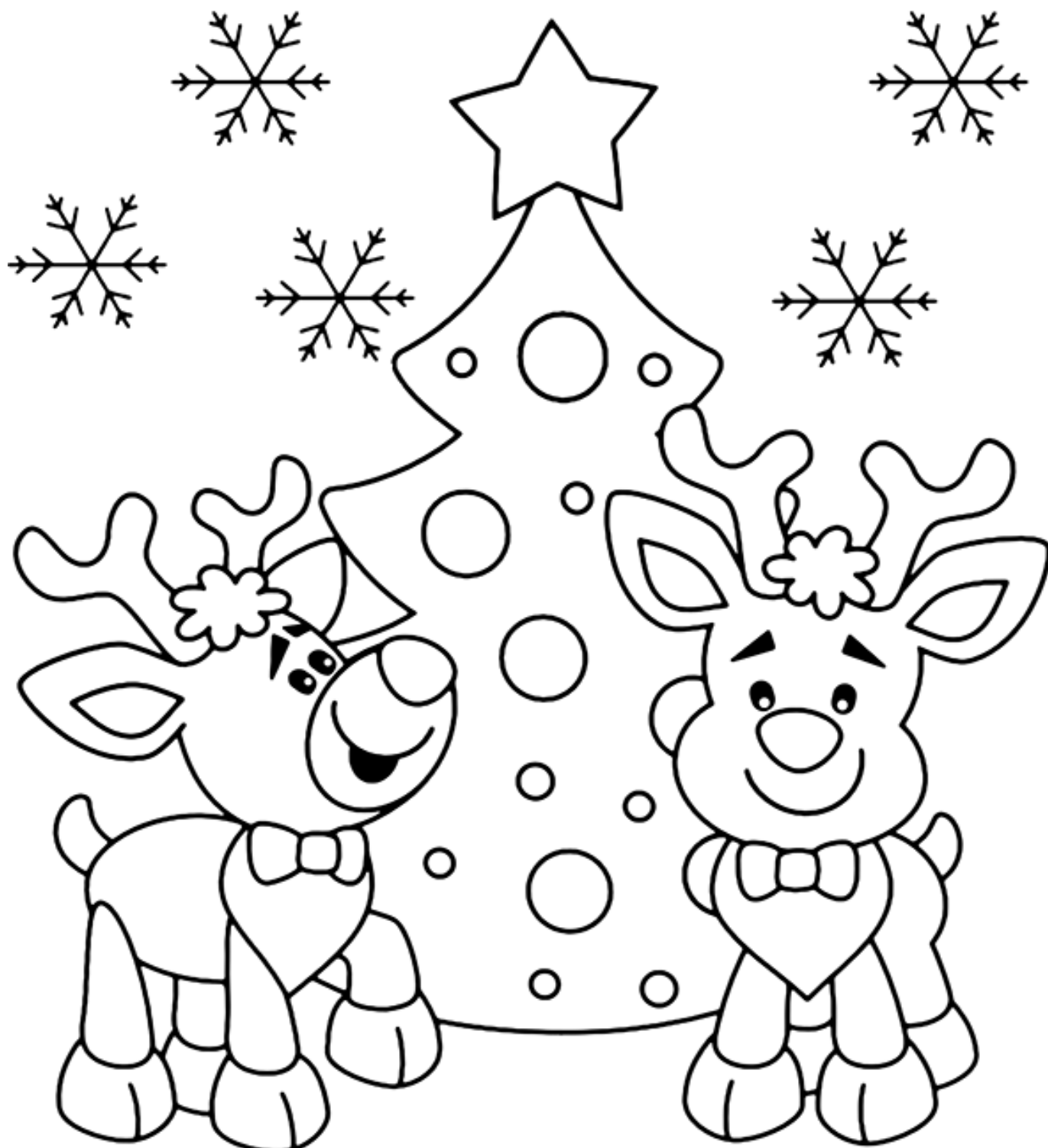

KILKA RAD BY ZABAWY ZIMOWE BYŁY BEZPIECZNE

- ☐ Nie zjeżdżamy na sankach w pobliżu dróg, ulic i zbiorników wodnych.
- ☐ W czasie zjeżdżania zachowujemy bezpieczną odległość między sankami.
- ☐ Nie dopinamy sanek do samochodów.
- ☐ Rzucając się śnieżkami nie łączymy miękkiego śniegu z kamykami lub kawałkami lodu, oraz nie celujemy w twarz drugiej osoby.
- ☐ Na łyżwach jeździmy tylko na wyznaczonych miejscach nie ślizgamy się na rzece lub stawie.
- ☐ Nie przebiegamy przez ulicę, nie przechodzimy w miejscach niedozwolonych.
- ☐ Bądźmy widoczni na drodze.
- ☐ Nie strącamy zwisających z dachu sopli.
- ☐ Pamiętajmy o zdrowym odżywianiu.
- ☐ Ubierajmy się odpowiednio do temperatury panującej na dworze.
- ☐ W wolnym czasie przebywajmy na świeżym powietrzu, dbajmy o aktywność fizyczną.

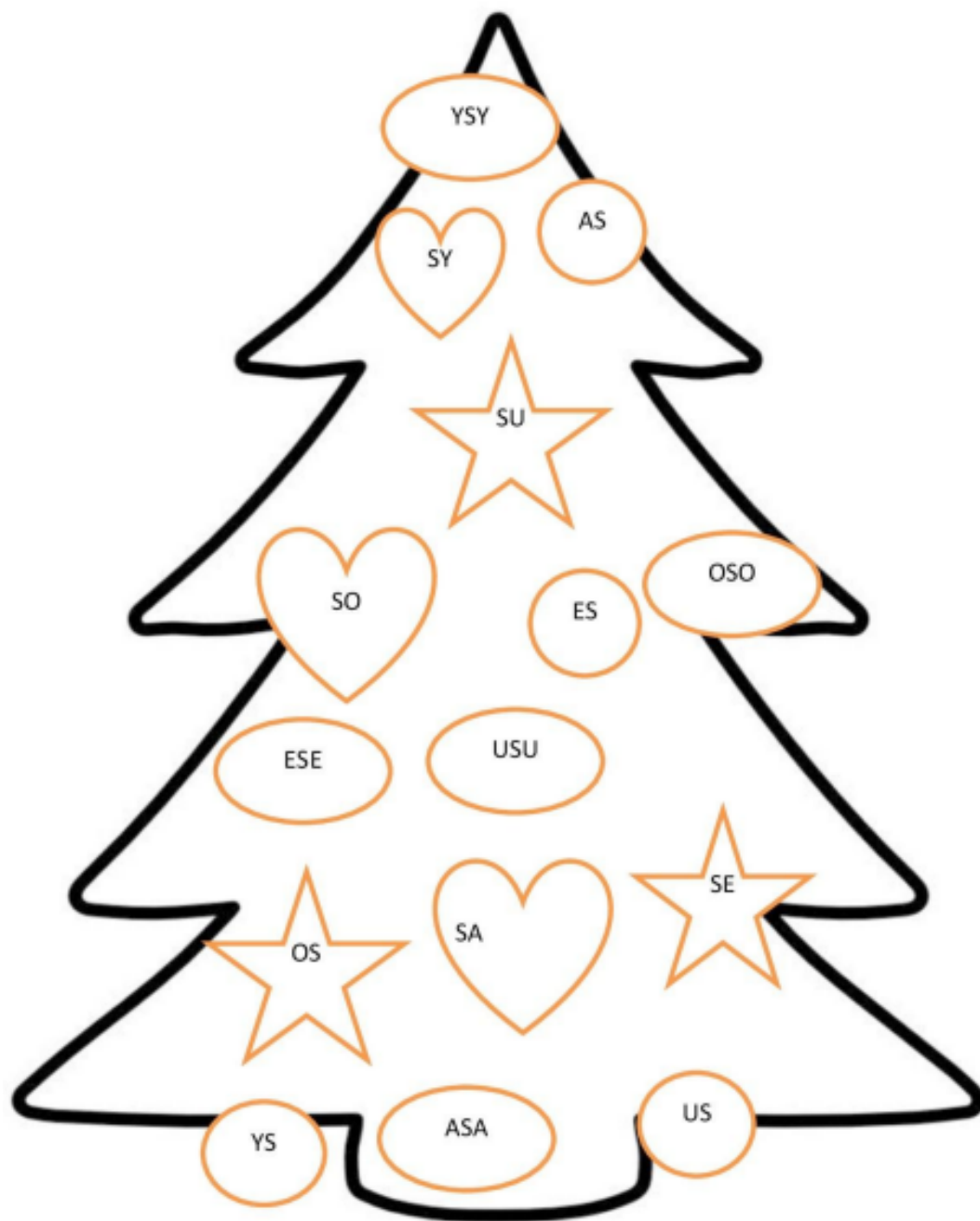

WYDANIE NR 83 GRUDZIEŃ 2023 r.

Wesołych Świąt

POKOLORUJ WEDŁUG INSTRUKCJI -gwiazdki na żółto, serca na czerwono, kółka na niebiesko, owale na zielono. POLICZ, których figur jest najwięcej, których najmniej, a których po tyle samo. WYMAWIAJ SYLABKI.

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony internetowej:

www.mp12.jaroslav.pl

37-500 Jarosław

Al. płk. W. Szczepańskiego 2

Tel. 16 6211173

e-mail: przedszkole.12@vp.pl

www.mp12.jaroslav.pl

Skład Redakcyjny

mgr Marzena Gilarska

mgr Zofia Roman